

Die Grimm Broers

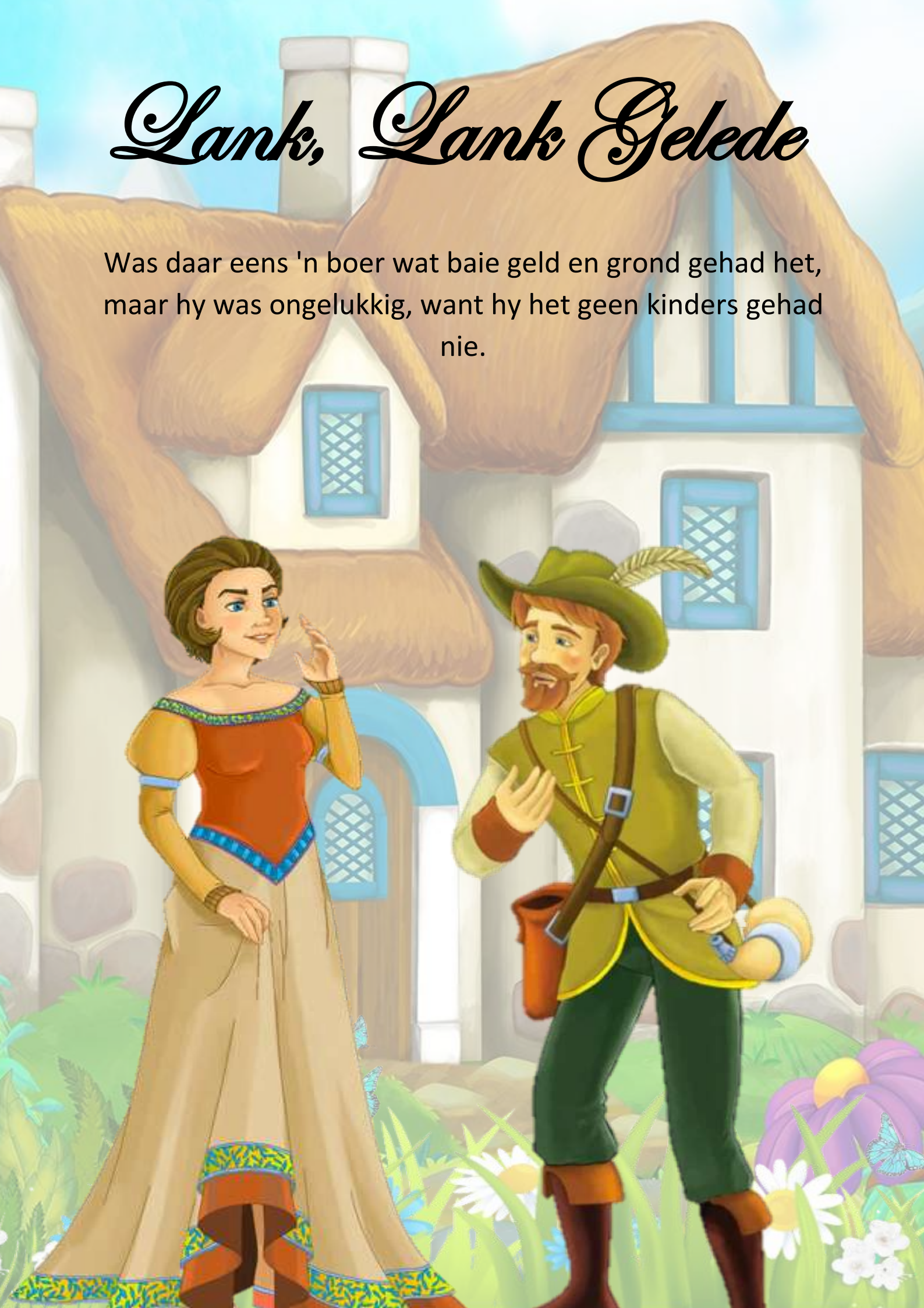
Hans die Krimpvarkie

Lank, Lank Gelede

Was daar eens 'n boer wat baie geld en grond gehad het, maar hy was ongelukkig, want hy het geen kinders gehad nie.

Eenkeer toe hy dorp toe was, het die ander
boere met hom gespot ...

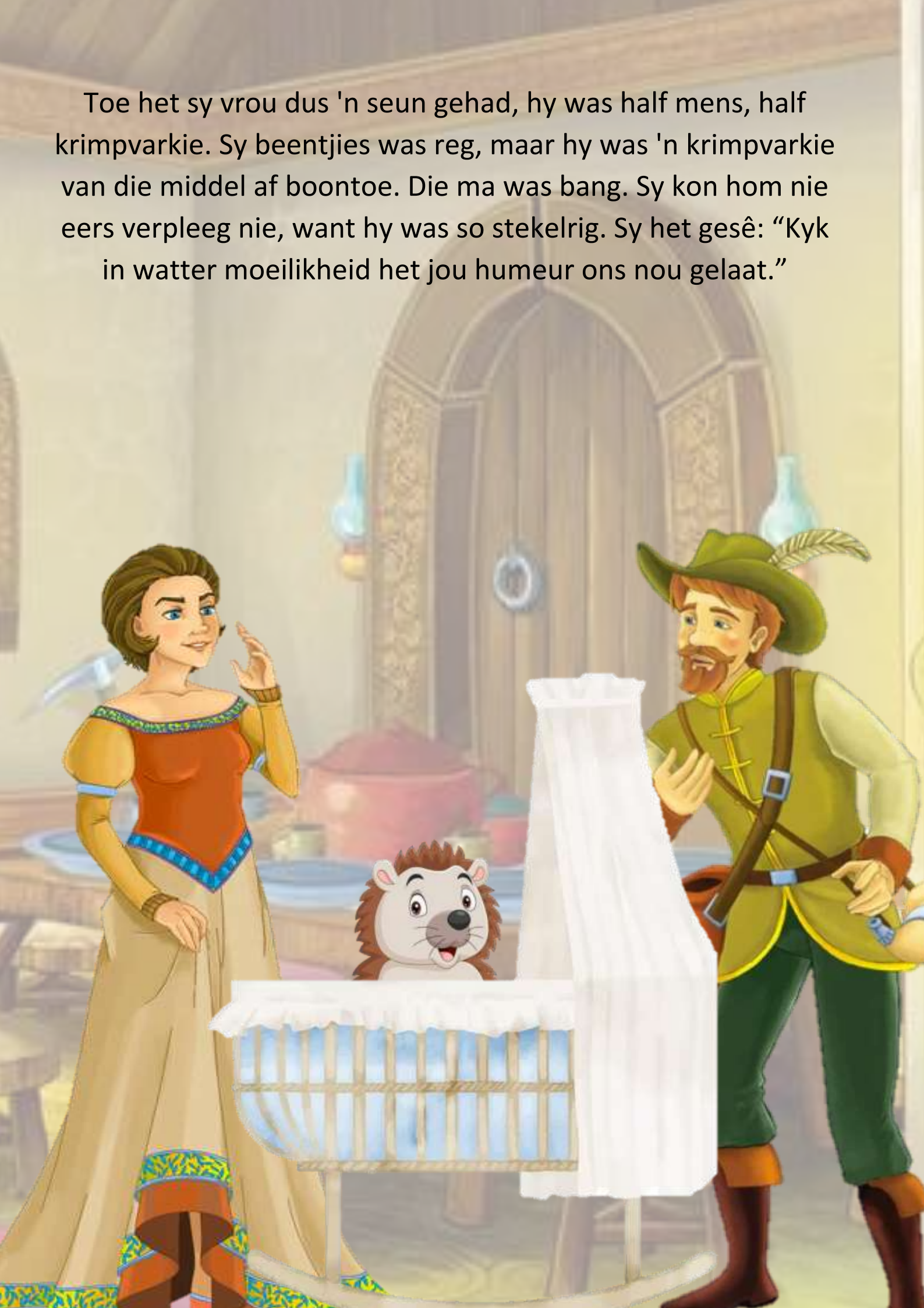

... toe hy by die huis aan kom, het hy in 'n humeur gesê:
"Ek moet 'n kind hê, al is dit net 'n krimpvarkie."

Toe het sy vrou dus 'n seun gehad, hy was half mens, half krimpvarkie. Sy beentjies was reg, maar hy was 'n krimpvarkie van die middel af boontoe. Die ma was bang. Sy kon hom nie eers verpleeg nie, want hy was so stekelrig. Sy het gesê: “Kyk in watter moeilikheid het jou humeur ons nou gelaat.”

Maar die boer het gesê: "Dit help nie om oor gemorste melk te huil nie. Wat sal ons die seun noem?"

En die vrou het gesê: "Daar is net een naam vir hom: Hans die Krimpvarkie."

"Waar sal hy slaap?"

"Ons kan hom nie in 'n behoorlike bed sit nie, weens sy penne."

Hulle het dus 'n paar hande vol strooi agter die stoof gestrooi,
en dit was Hans se bed vir die volgende agt jaar.

Teen daardie tyd het sy pa genoeg gehad van hom, en het
gewens dat hy sou sterf. Maar hy het nie gesterf nie, hy het net
daar agter die stoof gelê.

Eendag het die boer na die kermis gegaan en vir sy vrou gevra wat sy wil hê hy moet vir haar koop. "'n Stuk vleis en 'n paar wit brood rolletjies," het sy gesê. Toe vra hy die bediende, en sy het gesê: "'n Paar pantoffels en 'n paar deftige kouse. En uiteindelik het hy vir Hans die krimpvarkie gevra, en Hans het geantwoord: "Bring vir my doedelsak, asseblief."

Toe hy van die kermis af terug kom, het hy vir sy vrou die vleis en die rolle gegee, en die bediende die pantoffels en die kouse.

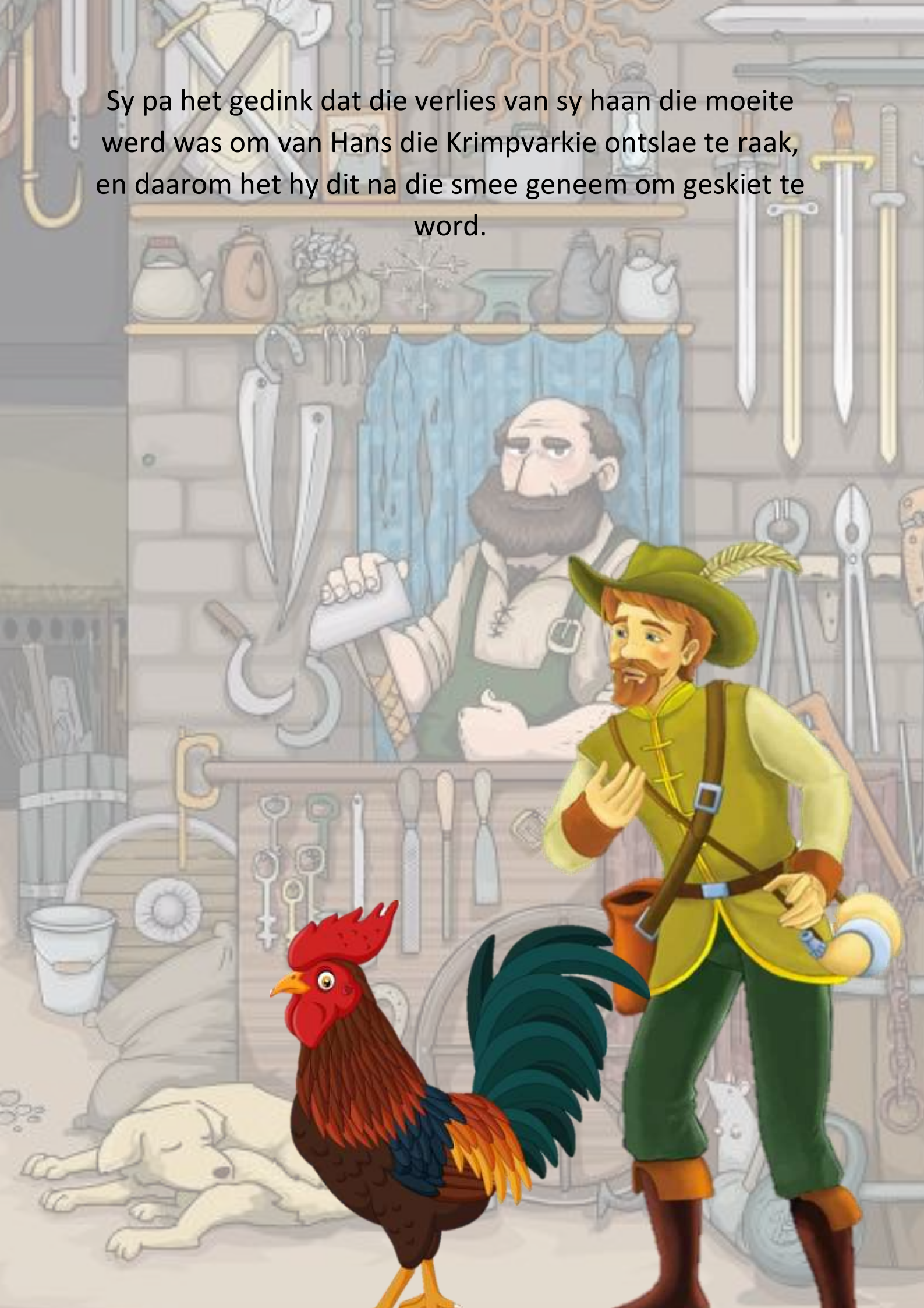

Laastens het hy na die stoof gegaan en die doedelsak vir Hans gegee. Toe het Hans gesê: “Vader, gaan asseblief smids toe en laat skiet die haan. Dan ry ek weg en kom nooit terug nie.”

Sy pa het gedink dat die verlies van sy haan die moeite werd was om van Hans die Krimpvarkie ontslae te raak, en daarom het hy dit na die smee geneem om geskiet te word.

Toe dit klaar was, klim Hans op die haan en ry weg, met sy doedelsak onder sy arm. Maar hy het al die boer se varke saam geneem, waaroor die boer nie onderhandel het nie.

Hans die Krimpvarkie het in die woud gaan woon en sy trop varke opgepas, wat gou baie groot geword het.

Die haan het op 'n tak van 'n hoë boom gesit, met Hans op die haan se rug, en Hans het sy doedelsak geoefen totdat die musiek wat hy daaruit gekry het, regtig pragtig was. Al hierdie tyd het sy pa en ma geen idee gehad wat hy gedoen het nie.

Eendag het die koning verdwaal in die woud en die musiek gehoor. Hy het 'n dienskneg gestuur om uit te vind wat dit was, en toe die man terug kom, het hy gesê: "U Majesteit, dit is 'n krimpvarkie op 'n haan wat teen 'n hoë boom sit en op 'n doedelsak speel."

Die koning was baie nuuskierig en het self na Hans gaan kyk en gevra of hy die pad na die paleis ken. Toe kom Hans van die boom af en sê: “Ek sal jou die pad wys as jy vir my die eerste lewende wese gee wat jy ontmoet wanneer ons by die paleis binnehof kom.”

Die koning het pen en papier geneem en iets neergeskryf en het die papier vir Hans gegee en gesê: “Daar, jy het my geskrewe woord daarop.” Maar hy het geskryf dat Hans nie die eerste ding sal kry wat hy sien nie, want hy het gedink: Hans is net 'n dom krimpvarkie, en hy kan skryf net wat hy wil.

Toe hy by die paleis aan kom, was die eerste lewende wese wat die koning gesien het sy dogter wat uit gehardloop het om hom te groet. Hy het vir haar vertel watter grap dit was dat hy belowe het om die eerste lewende wese wat hy gesien het vir die vreemde krimpvarkie te gee wat op 'n haan gery en doedelsak speel.

Intussen het Hans die Krimpvarkie gelukkig in die woud
gewoon, varke opgepas en sy doedelsak gespeel.

Dit het gebeur dat 'n ander koning in die bos verdwaal
het en dieselfde onderhandeling met Hans gemaak het
om die pad huis toe gewys te word.

Maar hierdie koning was 'n eerlike man. Toe sy enigste dogter aangehardloop kom om hom te groet, het hy vir haar gesê: “Ek was verlore in die woud, en om die pad huis toe te vind, het ek belowe om die eerste lewende wese te gee wat ek ontmoet het toe ek terugkom by 'n vreemde wese, half man en half krimpvarkie, wat op 'n haan in 'n hoë boom gesit en doedelsak speel het. Ek is jammer, my skat, maar daardie eerste lewende wese is jy.”

Die dapper meisies het gesê: “Maak nie saak nie, Vader. 'n Belofte is 'n belofte, en ek sal gewillig saam met hom gaan as hy my kom opeis.”

Na 'n rukkie het Hans die Krimpvarkie so baie varke gehad dat daar nie plek vir almal in die bos was nie, toe besluit hy om huis toe te gaan. Hy het vir sy pa 'n boodskap gestuur dat hy huis toe kom, met genoeg varke vir almal in die dorp om een te kry.

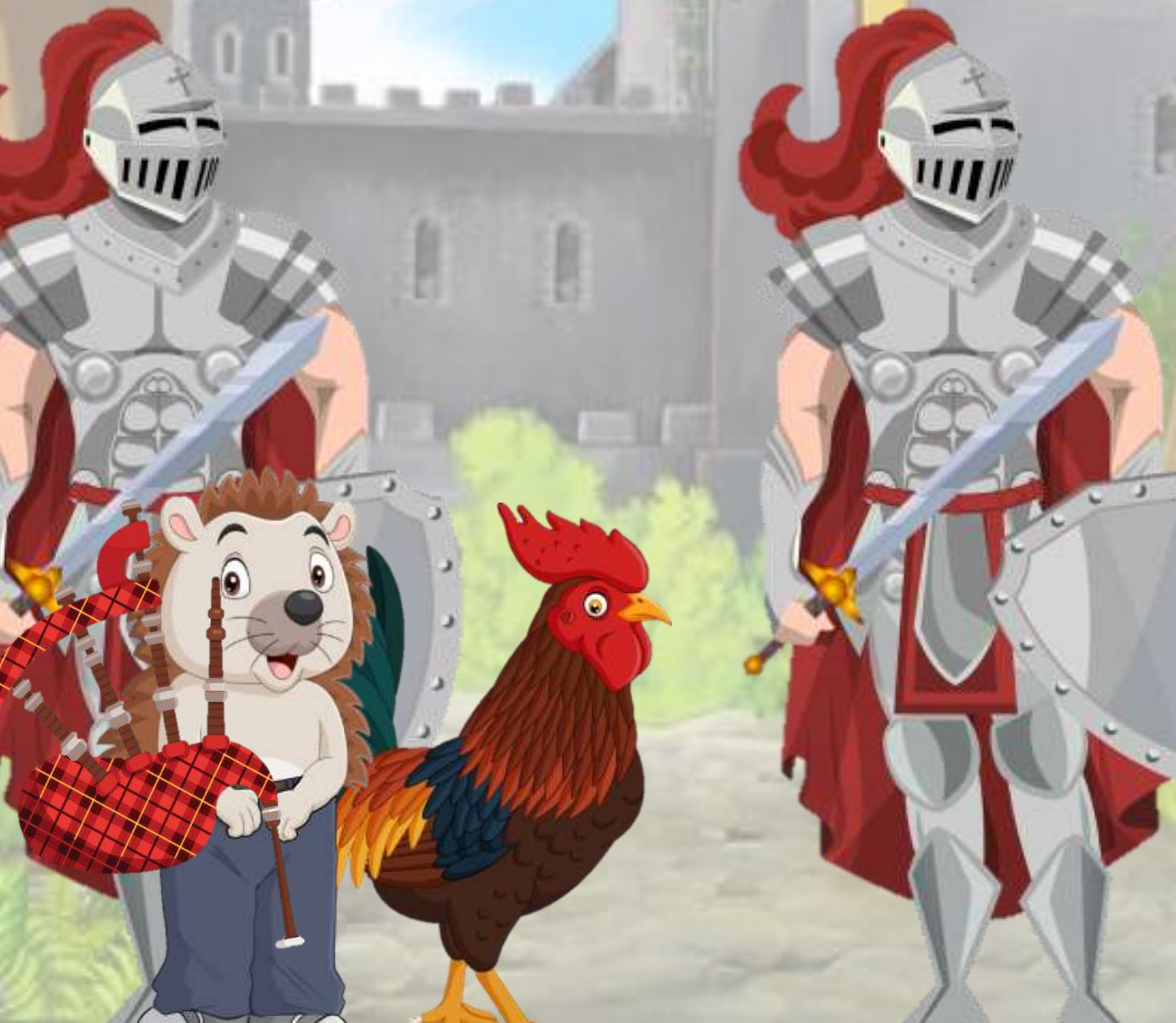

Sy pa was nie bly om hom te sien nie, want hy het gehoop dat Hans die krimpvarkie jare gelede dood is. Toe het Hans vir sy pa sê: "Vader, neem die haan terug na die smee en skiet hom weer, en ek sal wegry en nooit weer terugkom solank as wat ek lewe nie." Sy pa het toe die haan geneem om geskiet te word, en Hans het op hom weggery.

Hans het na die koninkryk van die eerste koning gery. Die koning het 'n bevel gegee dat as iemand ooit op 'n Krimpvarkie op 'n haan wat doedelsak speel afkom, moet die weermag hom doodmaak. Toe Hans sy verskyning gemaak het, was hy van alle kante aangeval.

Maar hy het die haan aangespoor, en die haan het in die lug opgestyg, reg oor die paleishekke, tot by die koning se venster, en het op die vensterbank beland.

“Gee my wat jy belowe het,” het Hans die Krimpvark gesê, “of ek maak jou en jou dogter ook dood.”

Die koning was so bang dat hy sy dogter gesmeek het om hulle te red deur uit te gaan na Hans die Krimpvarkie.

Toe het sy haar tasse gepak, en haar pa het vir haar 'n koets
gegee met ses perde en bediendes en 'n ryk bruidskat.

Sy het in die koets geklim, en Hans die krimpvarkie het by haar ingekom met sy haan en sy doedelsak, en hulle het weggeroep.

Die koning het gedink hy sal sy dogter nooit weer sien nie;
maar sy eie vel was darem veilig.

Hulle het nie ver gery toe Hans die Krimpvarkie vir die prinses vra: "Sal jy my opreg lief hê?"

"Ja," het sy gesê. Maar toe hy haar probeer soen, draai sy weg. Sy penne het haar in die gesig gevang en 'n bloed streep agter gelaat.

“Jy is vals van hart,’ het Hans die Krimpvarkie gesê. "Gaan huis toe na jou pa, ek wil jou nie hê nie." En niemand anders wou haar ook ooit hê nie.

Toe ry Hans die Krimpvarkie verder na die koninkryk van die tweede koning. Hierdie koning het opdrag gegee dat as iemand 'n Krimpvarkie op 'n haan sien ry en doedelsak speel, hy gesalueer moes word en dadelik na die paleis gebring moes word.

Toe die koning se dogter hom sien, was sy bang, want hy het baie vreemd gelyk. Maar sy het vir haarself gesê dat dit verkeerd is om mense op hul voorkoms te oordeel, en dat 'n belofte in elk geval 'n belofte was. Daarom het sy vir Hans die Krimpvarkie met ope arms verwelkom, en hulle was getroud.

Na die bruilofsfees het hulle opgegaan na hul kamer. Sy was nog steeds bang, maar Hans het vir haar gesê: “Moenie bang wees nie. Ek sal jou nooit seermaak nie.”

Toe sê hy vir die koning: “Sê vir vier mans om wag te hou buite die slaapkamer deur: As ek gaan slaap, sal ek my Krimpvarkie vel afskeur en dit op die vloer gooi. Hulle moet instorm en dit in ‘n vuur gooi, en dan moet hulle wag totdat dit heeltemal deur die vlamme verbrand is. Dan sal ek vry wees van die betowering van my geboorte.”

Die manne het gemaak soos hulle aangesê was, en toe die vel taamlik opgebrand was, het Hans in die bed in menslike vorm gelê, so aantreklik as wat kan wees.”

Die koning se dogter het hom opreg lief gehad, en die koning het hom sy erfgenaam genoem.

My verhaal is klaar,
Dit het gehardloop,
Van my huis na jou huis,
Net om in die son te sit.

Die Einde

THINK
DIGITAL ACADEMY

